

stiller Sagen sig imidlertid paa et andet Punkt. Hvis man navnlig vil see efter under Litra L. r., vil man finde, at der til Udførelsen af lignende Arbejder i Arsenalet og ved Tøjhuset var begjært en rund Sum af 25,000 Rd., og det var med Hensyn til denne Begjæring fremhævet, at det var af ikke ringe Betydning, at man just her kunde bruge leiede Folk, idet det Arbejde, som der her var Tale om at udføre, dog forudsatte en vis Indøvelse, hvorfor det, hvert halve Aar at tage nye Arbejdere dertil, vilde kunne være forbundet med ikke saa Ulemper. Men det lykkedes heller ikke Krigsministeren paa dette Punkt at finde nogen Tilslutning fra det andet Things Side. Den omtalte Sum blev der nedsat. Den blev ikke ganske strøgen, thi Krigsministeren urgerede meget stærkt, at nogen leiet Medhjælp, paa paa hvilken der kunde stoles med Hensyn til Arbejdets hensigtsmæssige Udførelse, maatte beholde. Han beholdt da 5000 Rd. af de 25,000; med Hensyn til de øvrige 20,000 Rd. erklærede han sig derimod villig til at gaae ind paa Fordringen om, at den leiede Arbeidskraft skulde ombyttes med Arbejde af indkaldte Militairarbejdere. Da Spørgsmaalet herom kom til Afstemning i det andet Thing, viste det sig imidlertid, at de Beregninger, der vare opstillede om i Forbindelse dermed at opnaae en Formindskelse af Udgifterne, hvorpaa man begribeligviis havde lagt Vægt, aldeles ikke lode sig gennemføre. Krigsministeren oplyste, at en saadan Formindskelse kunde han paa ingen Maade gaae ind paa. Uagtet han havde fundet sig i at lade være at bringe visse Udgifter i Beregning, som aldeles utvivlsomt vilde blive en nødvendig Følge af Forslagets Vedtagelse, f. Ex. forøgede Caserneringsudgifter, blev derfor Resultatet, at de Udgifter, der ikke kunde skjules, ved at tælles op kom til at beløbe sig til ikke 20,000 Rd., men 21,869 Rd., og vi maae altsaa nu betale 1,869 Rd. mere for at faae det Arbejde, som hensigtsmæssigere kunde udføres ved leiede Arbejdere, udført ved indkaldt Mandstaf af Militairarbejderclassen. Der er visse Forhold, som i og for sig ere saa talende, at det i Grunden er en Skam at tilføie et eneste nærmere Ord om dem, og jeg

skal derfor ikke sige det Mindste videre om det nu omtalte Punkt.

Jeg kan ikke Andet end takke den ærede Krigsminister, fordi han har taget Hensyn til nogle Bemærkninger, der fremkom fra min Side ved Forhandlingen af Finantslovforslaget i forrige Samling. Han er ved nærmere Undersøgelse kommen til ganske at slutte sig til, hvad jeg da tillob mig at udtale som min Overbeviisning om, hvad der var det Rigtige. Jeg sigter herved til den nu vedtagne Forandring i Maalestokken for de Kort, der udgives af Generalstaben. Jeg troer, at det i Sandhed er en god og hensigtsmæssig Foranstaltning, og vel er det jo beklageligt, at den ikke har kunnet komme Sjælland og Dorne tilgode, men at det skulde være nogen Grund til ikke at lade Sjøland nyde Godt af den, kan jeg virkelig ikke indsee. Det, at der skulde være nogen Ulempe forbunden med, at den ene Deel af Kortet bliver i een Maalestok og den anden i en anden, har i mine Dine ikke den mindste Betydning, da Ingen dog i alt Fald kan salde paa at ville sammensætte alle disse Kort til et eneste stort Kortblad.

Jeg vil ligeledes henvende min Tak til den ærede Finantsminister, fordi han dog har været saa god ikke ganske at ville forfmaae den lille Hjælp, som jeg ifjor tilbød ham til en Forøgelse af Statsindtægterne. Det vil sees, at Finantsministeren, uagtet han paa ingen Maade har troet at burde modtage det hele Beløb, som jeg da anthæde kunde indvindes, dog har optaget en Deel deraf i Lovforslaget. Det er altsaa en forøget Indtægt paa 30,000 Rd., som kan siges at være Frugten af min Bemærkning om dette Punkt i forrige Samling, og da det er en Indtægt af 30,000 Rd., ikke eengang for alle, men hvert Aar, er det dog, hvad jeg vil bede bemærket, et Beløb af ialt 750,000 Rd., hvorom der her er Tale, hvad vi altid stærkt kunne trænge til. Forresten har jeg haft en Sort Anger over det Skridt, jeg da tillob mig at gjøre, ved at see, hvilke Bannfligeligheder den ærede Finantsminister har haft at bekæmpe for at føre sit Forslag om denne Indtægt igjennem. Det har jo stødt paa overmaade stærk Modstand, og der er dem i det